

Halim Taha Daş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağırdan

Gönlüme bir gülbâr düştü ağırdan
Haykırdım adını tüm semaya ağırdan

Bir gözü ahuya durdu şu aciz kalbim
Kıyamam bu gülü koparmaya ağırdan

Rabbinin ilimin sen ne sanırsın gafil
Seni yakacak ateşi tutuşturdu ağırdan

Bir aciz ruhken anlamadığın ilimi
Bir gecede gönlüne bahşetti ağırdan

Yar okunu attıda vurdu bezme men
Nurdan şu gözlere pirlere kurban ağırdan

Ey Mikail, sebep ettin beni diktiğin güle
şaki oldum ey Azrail uzak dur sen ağırdan

Dönünsün dünya ben ben kaldım yâre
Sarhoş oldumda unuttum ben gönlü ağırdan

Halim Taha Daş

Aşık sadık sarhoş

Aşamadım dağları ovalarda kaldım
tepeme kadar günah denizine daldım
yıllar geçtide bedenimden ruhum kaldı
hakikati öğrenmeden bedenim kül oldu

Yandım, yandımda küllerim ne oldu
dertlerimi ne pirlar, ne kullar sordu
iki düzine yaşadım, bildiğimden oldum
rabbaniyi göremeden ruhum kir doldu

Eriyorum her geçen gün bu fani dünyada
gözümün ferî bile hesap sordu rüyamda
ne zaman uyanırsın bu hakir hülyadan
hak sırrına varamadan gözlerim kör oldu

Bedenimde yüküm var avuçlarımda kan
hangi kula kalmış söyle para şöhret şan
yanında ne götürmüş koca Süleyman
iki kelam edemeden dilim lal oldu

Heyhat aşk badesi cana hoş geldi
pir elinden vahdet ruha coş geldi
bir aşık bir sadık bir sarhoş geldi
aşkın pazarında paham pul oldu

bade yoluna daha bin adım var
önce itaat sonra namus ve ar
aşkın şarabından düştü gönlüme har
gözle göremedim gönlümde buldum

ask bir kapı actım pirin eliyle
lebinden şarabı içtim diliyle
vahdeti vücutla yâr ın haliyle
vedûd-u vuslatı canımda buldum

hak olan biz miyiz yoksa yol mu ?
ruhum acıyı vahdetti vücutta buldu
önce bade mi şarap mı diye sordu
şarap dedim evvel sonra yandım durdum

Nun vel kaleminden aldım kavruıldum
mim behresi ile aşka savruıldum
çok koştumda yolda çabuk yoruldum
ezeli ervahta askin oku ile vuruldum

ezel demek ben demek ben ise hak
hallac değil ben dedim en el hak
sözlerimde günah varsa yar ile yak
yüz sürdüğüm ummanın elinin hatırına

ben benden geçtim yarda vücut buldum
en el hak sırrına yarla var oldum

can verdim aşk pazarında hallac oldum
boyun büktüm rabbime nazar buldum

Uhud'dayım her günümde hamza'yım
pir uğruna budanmış bir musabım
yâr a can adanmış bir isayım
musa gibi aşkla turda hakla bir oldum

Halim Taha Daş

Aşk mı bu ?

Aşk mı bu biçare kulu kasıp kavuran ?
Hak mı bu canımı alıp tekrar koyan ?
İlham mı ağızımdan kağıda dökülen ?
Kor mu yüreğimin ortasında eriyen ?

Yük mü omuzlarımdan ayaklarıma uzanan?
Rüknü canının dallarından budanan ?
Mülk mü göz perdemin altında bulunan ?
Hükmü ona yürümek mi hiç durmadan ?

Sebebi hikmettir elde emeğin
Sebebi nimettir mevla demeğin
Sebebi ülfettir zikri feleğin
yaradandan başka kime gdelim

Zakirin zikri var abidin şükrü
zalimin zulmü var arifin fikri
alemin dili var aşığın piri
var edenden başka kime diyelim

Halim Taha Daş

Atî nur

Tüm güzellik sanadır, alem-i vahdet hânadır
Yola kurban olan cânlar cânâna selâmdadır

Güzellik senden gelir gören gz senden bilir
Varıma bi haber olan hep boşa selâmdadır

Bir oldumda cavidanla hû semada eridim
Pîr yolunda delirene ûlu derviş selâmdadır

Güneşte pişti derim, kamerde soğudum
Zhremi görmeyenler hazıra selâmdadır

Yetmiş olsa bilirdim, ermişlere selam dur
Tek kanatla yükselen ati nûra selamdadır

Halim Taha Daş

Ati olmaz

Akıl almaz dönüşünü dünyanın
Baka kalmaz hayran olan dünyanın

Kalem ile çizilmiş gibi güzellikle
Sonu gelmez ölüm ile dünyanın

Yaşam ile ezilmiş gibi esenlikle
Baki kalmaz gönül ile dünyanın

Makam ile gezinmiş gibi erenlikle
Nami inmez gurur ile dünyanın

Muti ile kesilmiş gibi bir akilikle,
Ati olmaz umudu bu dünyanın.

Hare ile bezenmiş bir hakilikle
Nazı geçmez huruf ile dünyanın

Halim Taha Daş

Bahar

Bir rüzigar geçti garip akl-ı baharıma
İlim bilmez göz görmez oldu can-ı baharımda

Yer yarıldı gök boyandı hakka giden rahın
Ser verdi sahibi can oldu hal-ü baharımda

Akıl sezmez kulak duymaz oldu hurufu
Canı gitti canımın gün battı ruh-u baharımda

Bahı görmez kâh yarı hak olanın gönlü
Ben senim, sende al beni vakt-i baharımda

Halim Taha Daş

Başladı gün

Başladı gün,
her hücreyi ışığın sana aç,
Geç fani dünyandan, ruhuma geç,
Kopmak bu alemde pek güç,
Düğüm gibi bağladı beni her saç,

Aç kanatlarını yerden göklere uç,
Bir yaktığın can için yazılır bin suç,
Kussamda nefretimi alamam öç,
Yanacağımız cehennemi buzdan seç,
Ölüm olsun sonumuz aklımdan göç,
Var olsun ellerimiz ayrılmasın hiç

Gömülelim toprağa olalım ağaç,
Her yetişen meyveye açalım avuç,
Her aklıma geldiğinde çıktığım yamaç,
Şimdi ise çıktı oradan bağırdı hallaç,

Aşk bu, yar bir yaren bir,
Tek kişinin taşıdığı koca sır,
Mecnunun üstünden geçti asır,
Gelir zerrelere bu yük ağır,
Duydu beni artık kırk yıllık sağır,
Yakışır artık saçıma ağır,

Gözlerimi gözlerinde tutan yâr
Geçti benden artık namus ve ar,
Yağdı güneşime metrelerce kar,
Kanayan yaralarımı sen sar
Kanımda dolaşan ateşten mar
Yok etsin beni artık eden var,

Boğcak bu yalnızlık kirli elleriyle beni
Sürünerek mi vardırırsın yolda seveni
Bıaktım her adımda derdi ve elemi
Açtım kapımı bekliyorum geleni

Halim Taha Daş

Bekle

bekliyorum uzun zaman sonra sadece
ne güzelmiş beklemek aslında
bekledikçe olgunlaşmış mesela üzüm
bekleyince iyileşir yaralar
beklemeden varabildin mi sevdiğine ?
e ne zorlarsın o zaman kapıyı
öğrenemedin mi halen ?
beklemedikçe olgunlaşmaz insan.
hamdır daha
önce bi süte yatırırısın eti,
sonra baharat tuz ile bekletirsin,
tavada bekletirsin ızgarada bekletirsin
doğrarsın bölürsün yine bekletirsin.
en son servis için bekletirsin.
bekle allah bekle yok mu bunun bir sonu ?
var olmaz mı hiç.
ölürsen kurtulursun.
kurtulur muyum.
kurtulursun.
e ama kabirde bekle ,mahşerde bekle , mizanda bekle sıratte bekle.
hani kurtulurdum ?
ben sana kurtulursun dedim biter demedim ki.
e biterse kurtulmaz mıyım ?
kurtulamazsın.
neden ?
rabbim sana en iyisini vermek için bekletiyor çünkü.
bu biter mi?
bekle göreceksin !

Halim Taha Daş

Beş Duyum

Zaman,
Bir elinde ip diğesinde cambazı,
Ne mümkün düşmeden üstünde kalması,
Hayat ile mücadele ölüm ile kavgası,
Bilsende kâr etmez bu alemde havvası.

Mekan,
Tutuğun el seni yükseltir bir doruğa,
Belkide götürür seni bade akan oluğa,
Kavruldukça alışsın bu alevden soğuğa,
Pes edipte girme ilk gördüğün kovuğa.

İlim,
Bildiğin her şey seni sen yaptı,
Bilmediklerinde seni bu yola attı,
Can istedin ruhuna bir can daha kattı,
Tek sen kalana dek seni senden aldı.

Hikmet,
İklimin her tonu güz kadar sarı,
Sende olan seni birde sen tanı,
Yola dalıpta sakın unutma hanı,
Oluk oluk aksın gerekirse kanı.

Ülfet
Sendeki yalnızlık firkat ehlinden
Bir kılıç bile demirden , kendi behrinden
Bir tas su iç sonra aza nehrinden,
Son bir veda edip uç göğe şehriden.

Halim Taha Daş

Bey misin ?

Ruhunda Olan şeytanı kimse görmesin
Hayatın kahrını görenler ödülü haktan beklesin

İki Cihan'ın başından sonuna
Cennet olsa yarsız mecnun neylesin

Ölüm ki bir kavuşma ruh-i bedene
Umman'ın olduğu kainatta bey misin

Renklerine büründüğü zaman çiçekler
Tek bir böcek dahi yaprağına değmesin

Ömerin haykırışı kadar derinde
Sesi ile Gönüller'i titreten ney misin

Çekme elini rüya kadar gerçekten
Gözle görücem diyen zaten sevmesin.

Halim Taha Daş

Bütün Aleme Selam

Cevher-i mukaddese
Ulema-ı Muzaffere
Canan-ı Mukaddere
Asuman-ı aleme selam olsun

Nida-i tecelliye
Hayat-ı ecelliyeye
Hatır-ı mecelliyeye
Asuman-ı aleme selam olsun

Naran-ı hikmete
Derman-ı zillete
Hakim-i izzete
Asuman-ı aleme selam olsun

Uhde-i ikbara
Hakem-i sinana
Gamze-i iktidara
Asuman-ı aleme selam dursun

Halim Taha Daş

Döngü

Yuvarlanıp dönmekle aynı yere
Pir yoluna talip mi olunur
Hak sultan ,sızın vurmadımı sere
Nur yoluna hatip mi olunur

Beklemeyimi öğrenmeli, dinlemeyemi
Şevmeyi mi göstermeli , ölmeyimi
Ölmeden ölmek gerek sonra gömmeyimi
Ne gerek görmeyimi , dönmeyi mi ?

Halim Taha Daş

Elif

Bir Ağaç iki defa budanmaz,
Sevdalılar canandan utanmaz,
Elif uzun ,sabrı arşa uzanmaz,
Kırık kalp,kibriyaya bulanmaz

Gecen hayr,
gündüzün şerden def olsun,
Sevdan mahir,
gözün gönlünden pek olsun,
Aşkın daim,
Furkan'a sevdan tek olsun,
Yumuşat ki sineni,
Dermanını veren olsun

Halim Taha Daş

Evliyanın cübbesi

gök kubbenin mavisini perdelerle gördüm
yer kürenin kahvesini sereserpe gördüm

elimde boş bir kadehle gezdim tüm alemi
o kadehe tükürecek nice yüzler gördüm

pul dediğin kelim ile iner kulun kesesine
pullarda boğulası şir pençeler gördüm

evliyanın cübbesini, bu alemin nakkaşını
pir olanın fal taşını, ateşlerde gördüm.

ahir zaman imamesi, bir esmadır biranesi
gören gözün hikayesi, semalarda gördüm .

geldim bu dünyadan,geçiyorum sayfalarla
bunu yazan melekleri okurlarken gördüm .

tek kanatla düştümde sardım yara izlerimi
hâlim kanla doğduğunda ,atî oldu gördüm.

Halim Taha Daş

Ferah

sen mi geldin bahtıma buz gibi bakışınla
ne kaybettirir bilemem bu gönül yakışınla

kardan beyaz ipliklerle örmüşler o çehreni
güneş gibi aydınlatıyor saçların tüm evreni

nur gibi göründü gözüme bir serv-i kamet
ocaklarda pişen kula cennet gelir kıyamet

bu aşkın yolunda ne yiğitler kurban verildi
sen demesende bakışların bu câna emirdi

her adımla sarsılmaya alışkın bu can elbet
bastığın toprakla gelen cezamdır müebbet

varlığından akarsular ağlamayıp gülseler
çağlayanlar uslanıp saçlarında süzülse

miski amber kokun can almaya muktedir
o gözler ki her baktığının ruhunda uktedir

bir bakış ki ayırırda gelmez ruh bedeninden
bir bakış ki ayrılısada kopmaz azmedeninden

bir bakış ki sultanların tahtını sallandırıyor
her bahar geldiğinde fidanları dallandırıyor

alim olan görse yüzün işlemezdi ab-ı hayat
pir olanlar bilse seni girmezlerdi rabıtaya

her nazında bu kalbim zelzeleyle sallanıyor
bahşettiğin her söz ruhumda anlamlanıyor

senle gelen bir umuda umum cihan güldüler
aşka düştü bu gönlümde üstüme at sürdüler

âti umudumdur sende bir gün eresin feraha
yananı erdirirler mi hiç hak uğrunda felaha

Halim Taha Daş

Gökten indim

Gökten indim tek kanatla yerle yeksan oldum
Pîrlere ders verdimde bir ahuya zebun oldum

Cem-i cümle gördü beni evvel-i masivada
Açılmadan perdelerim gören göze kör oldum

Aldım ezeli ervahta ben elime hû kalemi
Nurla yazdım kıyamını bindim ben bir oldum

Ay benim,yıl benim,geçirdiğin saat benim
Varlığım ile övünürken bir rüyada yok oldum

Hâk sırrına beni yazdı, göklere beni kazdı
düşlediğin her anına sana senden yakın oldum

Denizlerde kaynadım ben ilyasala taşım
Hızır ile gezdiğimden zamansız bir kul oldum

Nesimiden miras bana melametın hırkası
Hallacdan aldım hurufu bir aciz âti oldum

Halim Taha Daş

Gönlün Kuvveti

Gönül kuvvetinden payımı alıp
Zikr-i sefanın zevkini tattım
Hu Cihan'ın Rahman'ına
Sultan'ı Ekber'i gönlüme kattım

Mülkünde aşkı dağıtan
Bir nebiden şevk aldım
O mülkünde taabi olan
Talibinden renk aldım

Mavi Sema'nda
ismi cihanda
Vehb-i edanda
Hulk etme deryanda

Halim Taha Daş

Hallac oldum

cennette cebrailin eliyle yoğruldu
içimdeki kuru ummanda soğuttu
minada estim ben, safada tozdum
meryem oldu kardeşim, nuh dostum.

kal-û belada verdim ben sözümü
sırdan urganla bağladılar gözümü
kezzebet ateşi tutuşturdu özümü
ali oldu yoldaşım, melekler ordum.

hâlim oldum eridim, ati oldu kör
birdim ben delirdim, muti oldu pir
aşkın yolunda son defa atılan sır
hallac oldum ben , cüneyd-i boğdum

Halim Taha Daş

Her Őeyim

ben yerdeyim,
baŐını kaldırdığında gkteyim,
aldığın nefesteyim,
iğtiğın Őaraptaki zmdeyim,
battığın amurdayım,
yıkandığın gldeyim,
dinlendiğın glgeyim,
isyanındaki szdeyim,
hak uğruna atılmıŐ bir okum ben,
vurduğu yrekteyim,
piŐtim ben kavruldum,
piri yakan kzdeyim,
uğruna parçalanmıŐ birçok can,
liğme liğme doğranan etteyim,
sana sunulan bade varya çanağındaki zdeyim,
bir nur parçasıyım ben,
iki parça gzdeyim

Halim Taha Daş

İlk Acı

Şeytanın şerri mi bu
Yaradanın sınavı mı?
Çizilen yol mu bu
Başarının hamanı mı ?

Ben bensiz ne yapayım
Sen beni vermedikçe
Ben sessiz ne yapayım
Sen sesi vermeydikçe

Hak kalbe inmemişken
Kalp harbe girmemişken
Can havle gelmemişken
Göz göğü görmemişken
Yaz kış olmamışken
Gece gündüz doğmamışken
Cihan harab olmamışken
Hitab Baran olmamışken
Benim dediğim hep boşadır

Halim Taha Daş

İlk Merak

Arş-ı semayı tanırsın
Nasılmış merak ederim
Mevla'dan ilim alırsın
İlmini merak ederim

Göğlerde gözler varmış
Bir gün görmek isterim
Ölmeden ölmek varmış
Bir gün ölmek isterim

Burnun Nur'u koklamış
Kokusunu merak ederim
Gözünde perden kalkmış
Arş-ı alemi merak ederim

Sesin yürekleri inletir
Sonradan ses olur mu
Nağmen ruhları titretir
Bize de nasip olur mu

Çıktığında Sema'ya
Kimleri gördün
Tanıştığında ulemayla
Ne tepki gördün

Benim hâlim necedir
Daha yazdığım hecedir
Yaşamım hep hiçedir
Rahman beni alır mı ?

Halim Taha Daş

İslam İrfanı

Ey gönül güzergahtan şaşmış
Varmış tepelere geceler aşmış
Hakka akan dereler taşmış
İhya ihvana ikandan mizan.

Göz şaşmış, gönül gözü açmış
Kan yağmış özü sözü kaçmış
Ah marmış içimdeki şeytanmış
İslam irfana imandan nizam.

Halim Taha Daş

Karanlık

Uzun karanlıktan doğmadı mı güneş,
Bir zaman sen miydin dipsiz kuyuda?
Çıkilan bu yollardan var mıydı dönüş,
Uyan artık Âti, daldığın uykudan.

Dönmeden olur mu hiç yâre varış,
Gül gamzende vereyim bin ömür.
Kaç asırdır bitmedi mi bu yakarış,
O olmadan artık atmaz bu gönül.

kubbe gökçe artık her bakışında,
bağladı kalbimi her bakışıyla.
aşkın sırrı gizlidir yakışında,
Mecnun'u arayan Âti'ye dönsün.

Sen varsın artık, bu mesele benim;
Unutma, kalbinin üstünde elim.
Olduğum her yer tahtındır senin,
Sana bakan herkes Âti'yi görsün.

Yokken Rabbim verdi bana seni,
Kün dedi ve artık var etti beni.
Durgun çöl gibi gönlümün yeri,
Çağlayan ırmaklar Âti'yle sönsün.

Uzun karanlıktan doğmadı mı güneş,
Bir zaman sen miydin dipsiz kuyuda?
Çıkilan bu yollardan var mıydı dönüş,
Uyan artık Âti, daldığın uykudan.

Dönmeden olur mu hiç yâre varış,
Gül gamzende vereyim bin ömür.
Kaç asırdır bitmedi mi bu yakarış,
O olmadan artık atmaz bu gönül.

kubbe gökçe artık her bakışında,
bağladı kalbimi her bakışıyla.
aşkın sırrı gizlidir yakışında,
Mecnun'u arayan Âti'ye dönsün.

Sen varsın artık, bu mesele benim;
Unutma, kalbinin üstünde elim.
Olduğum her yer tahtındır senin,
Sana bakan herkes Âti'yi görsün.

Yokken Rabbim verdi bana seni,
Kün dedi ve artık var etti beni.
Durgun çöl gibi gönlümün yeri,
Çağlayan ırmaklar Âti'yle sönsün.

Halim Taha Daş

Muti

Bilmiyorum ne var bende, ne kaldı elimde,
Yürüyorum sandıkça duruyorum yerimde.
Zaman bu durmuyor ki, akıyor aleyhimde,
Birdim ben bin oldum, kaldı bana sefalet.

Gökler titrer, gün doğardı sen söyleyince,
Hak uğruna haksızlığı bu yolda öğrenince.
Boşa değil fenâ bu, bilemezsin görmeyince,
Ruhum uçsuz bucaksız karanlıkta nedamet.

Yarılsın yerler, boyansın tüm iklim bir daha,
Gelmeyecek bundan sonra başka bir bahar.
Arasam da bulamam senin gibi pîr daha,
Yalnızlıkla eğitilince anladım ki heba hep.

Rabb-i Âlâ bahşettiği güzelliği geri alır mı?
Hep beni Hallâc'ım, seni de Cüneyd sanırdım.
Gönül bu sınavından geçemeyince darıldı,
Yaşadığım her gün bir yük kadar garabet.

Ayı yılı bilmeden yaşadım onca zaman,
Ne yaşadım ne yaşlandım haz almadan.
Yok et artık ey Latîf, bu nefis azmadan,
Can olana canan ancak gelir kıyamet.

Kanat istemem sensizlik varsa sonunda,
Görüyorum sanki iki melek var kolumda.
Öyle bir haykırdım ki Rabbimin huzurunda,
Sultanın hatırına bana bahşeylendi şerafet.

Bir ben vardım bu cihanda bir de garip Hallâc,
"Enel Hak" diyen ben sanırdım, biri dedi: "Yaklaş!"
Bir hırkam vardı sırtımda, Nesîmî'den nakkaş,
Namus dediğin nedir ki, taşa çaldım melamet.

Ey Ati, hamdın bir zaman çok bekledin, yandın,
Dert çekmeden sabretmeden sırrı verir sandın.
Bu âlemin güzel yüzü suyu hürmetine kandın,
Hak uğruna yanana hiç verirler mi helâvet?

Halim Taha Daş

Muti ve ati

Akıl almaz dönüşünü dünyanın
Baka kalmaz hayran olan dünyanın

Kalem ile çizilmiş gibi güzellikle
Sonu gelmez ölüm ile dünyanın

Yaşam ile ezilmiş gibi esenlikle
Baki kalmaz gönül ile dünyanın

Makam ile gezinmiş gibi erenlikle
Nami inmez gurur ile dünyanın

Muti ile kesilmiş gibi bir akilikle,
Ati olmaz umud ile dünyanın.

Halim Taha Daş

Nur

Alemlerin Rabbinin selamıyla başlarım
Ezelde yazıldı anla hep boşa telaşlarım
Şerde vardır hayır, şirk sayar el açmamı
âti daha dur, o dağda ruh, mânası mağrur

Nurdan ordularla kuşatsan yâr beni
Hallaca bağırsamda ola n'olsa benim
Arab-i nin اساسında vahdet bedenim
âti daha dur ,o bağda kul, cânanı mağdur

Çul olsam hâk yollarında, cibrili taşısam
Behlül olsam semalarda, aklımı kaçırısam
Sırrı ummana dalsamda mevlaya açılısam
ati daha dur ,Edasıda nur, sevdası mağfur.

Halim Taha Daş

Ol

Ol, bu kalemden ihya faniye,
Zaman durur geçmez saniye,
Arafta kalınca döner hamiye,
Dön durmadan dünya dursun.

Ol, canın yansın tutuşsun,
Dur, gönül mülkü tutuşsun,
Sus ve kapan, ihvan konuşsun,
Dön durmadan dünya dursun.

Ol, Ruhun sıkışmadan vecd ede,
Kalbin durulmadan meşk ede,
Dilin hiç susmadan bent vere,
Dön durmadan dünya dursun.

Ol, bu kemaneye yayı
Derc eyle kem-i ziyayı
Aklından çıkar gayeyi
Dön durmadan sema dönsün,
dön durmadan Sema dursun

Halim Taha Daş

Oldum sandım

Hallacın haykırışiyım ferhat'ın dağı
Şirinin yarıyım şemsin ise varı
Kuşandım kılıcımı alt ettim şahı
Kaldı omuzuma mazlumun ahı

ben yunusum, onca suyun arasında susuz
Ben kuyuyum bir avuç karanlıkta yusuf
En el hak diye bağırdım değiştı dünyanın huyu
Umut oldum ben ummandan aldım suyu

Bir balıktım okyanusta, yunusu yuttum
İsmail kurbandı bir koyun tuttum
Hacer susuzdu ben fışkırdım yerden
Bir ihtiyarın akliydim her şeyi unuttum .

Tohumdum ben bahar ile açtım
Aklımı yitirip kendimden kaçtım
İyiliği bırakıp musibet saçtım
Dertleri sırtlayan kara yamaçtım

Ben beşer, uçamam kanatsız hakka
Gerekir omzuma bir kanat takmak
Aşkın şarabından içince bir bardak
Gökler olur insanın meskeni

Kör olmaktan korkmuyorum artık
Rab bana sırdan bir düğüm attı
Olmak isteyince, tanımadan hakkı
Tüm sözlerimi suratıma çarptı

Ben burdayım tüm her şeyimle çamurda
Nerde elin, beni yaradan çamurdan
Bu benim pisliğim bir suç yok hamurda
Yaptığım hiç bir şeyi ilaha savunmam

Sözlerim ne sitemdir ne dert
Sevgimdenidir, canım ile muhabbet
Olduysa böyle yaşam mukadder
Görölmüştür devam bu son celp

Yandıkça ciğerim senden isterim felahı
Sen dinlemezsen kime derim meramı
Eğer ki hak ettiysem her şeyimle helakı
Can senin canan senin hak senin iman senin.

Halim Taha Daş

Olmadım

Aşkım bitti ,yerden yere vuruldum,
Bin semada dönüp alemleri savurdum,
Gücüm kuvvetim var diye avundum,
Ne yaptıysam yolda kalan olmadım

Bağda bağbanda sizin imanımdan kimene
Serde bir kibir var sormadım bir bilene
Hatayıda, kusuruda tek kalemde silene
Ne dediysem yolda kalan olmadım

Ateşler var içimde, bin sel olsa ne fayda
Ruhum başka, kalbim başka bir hayda
Cezamın tecellisini bi yüzüme sayda
Kahhar oldu, isyan eden olmadım

kuşandım kılıcımı çıktım er meydanına,
aldım sultandan gelen fermanıda,
vurdu zalim kılıcı gerdanıma
bin öldüm de, bir dirilen olmadım

Halim Taha Daş

Pir elinden şarap

Geceden bir nur gibi tüne geldi şahım
Uzak diyarlardan şeker verdi şahım

Evvelden akli kesik bir gençtim
Akli verenin elinden akıl verdi şahım

Bir öğlen hayallere dalmıştım
İki eli birden dolu geldi şahım

Bir elinde bade diğeri de şarap
Önce şarabı verdi, bunu iç dedi şahım

Birden geldi aklıma aylardan ramazan
Sordum hemen ; ben orucum bozulmaz mı şahım

Allah katındandır bu oruç bozulmaz dedi
Hiç duymadığım bir tad sanki şerbet verdi şahım

Aşkın şarabından artık tattım
Sıra bade dedi birden şahım

Uzattım elimi bende badeye
Birden bir gümbürtü koşturdu şahım

Yıllar geçti aradan bir bedevi olalı
Hala tek bir haber etmedi şahım

O gün yeniden bir ad verildi
Atı oldu aşık kaldı maşuk şahım .

Halim Taha Daş

Pir oldun ey dede

cânânımı kaybettim ûmman gölünde
daldığımda anladım tek mutî gözümde
râhmânım râhîmim yalvarırım sözümde
kaynadı kalbim hâk nurunda nedâmet

kaynayan kalbim hû diyerek taşıyor
atî bu divane bir çift gözde yaşıyor
şirler bile ahvalime bakınca şaşıyor
kanımın her damlası olur sana kefâret

sen oldum, bir oldum, ruhum yardı gökleri
pîr oldun ey dede, merhametin beklerim
eğer canın yanarsa bu yolda ben teklerim
yalvarırım ya hâlîm, pîrime sen şefaât et

ey lokman derdimin ilacı dediler ki sendedir
edâ ettim hâlîmin ahvalini dediler ki serdedir
ûmmanda bulduğum mûti dediler ki yerededir
atî dedin yâr bana sensiz dönmez âlamet

ya râb, ey hâk, sözüm değildir sitem
sensin bu alemi hem yazan hem silen
sınavın bu bî çare ,olsanda yol bilen
atî olsun sağ, mutî olsun selâmet

Halim Taha Daş

Safiyem

Nedir öfkenin sebebi, nedir bu dinmeyen?
Anlar mı hiç halini bu yoldan geçmeyen?
Yâri için hiç kendinden vazgeçmeyen,
Ne kaldı elinde sade ruhsuz bir beden?

Rabbinin nimetidir sana o nur geldi aydan,
Kurtul bu karanlıktan, vazgeç bu Hay'dan.
Bu son yolculuğun, artık çıktı ok yaydan,
Ne kaldı elinde sade nursuz bir keder?

Dur artık dur! Buradan sonra uçurum,
Kader mi yoksa başkasının suçu mu?
Geçtim serden, sok hançerin ucunu,
Ne kaldı elinde sade güçsüz bir elem?

Umut dediğin sana o gözlerden ibaret,
Onu sevmek bile tüm her şeyle ibadet.
Belki de Azrail'in selamıdır nihayet,
Ne kaldı elinde sade suçsuz bir seven?

Atî ya var ol ya bırak her şeyinle bu yolu,
Safiye'me feda olsun kanadım kolum.
Tüm insan ve şeytanların şerrinden koru,
Ne kaldı elinde Atî, sade onsuz bir gecem.

Halim Taha Daş

Sır

akımdasın, kalbimdesin,
nurun âlâ halindesin
gözlerine nar inmesin,
kula secde halindesin

niyetin ne, sitemin ne,
pîr yolunda dileğin ne
mûradında ilmeğinde,
kahr olma halindesin

ismin var şu göklerde,
sultan seni beklerde
bulaşmadan onca derde,
oldum deme halindesin

cezbeyle secdeyle
semalarda gezmeye
hak nuruna ermeyle
geri dönme halindesin

yanan, yakan, sönen benim,
ocaklarda pişen benim
nedamete varan benim
,sırdan uzak bi haldesin

Halim Taha Daş

Son Hatib

Hay ile islah et nefsin mahvolsun
Hu ile cana gelsin makber
Hak ile mizan et gökler yar olsun
Ba ile imana gelsin makber.

Sebep kıl ya rahim Nur habibine
Sebep kıl ilahi ruh tabibine
İmkan kıl ya Rahman son hatibine
Gönüllerde şevk-i Ziya görülsün

Malı mülk-ü ver isteyene
Ummandan ver sesleyene
Talip olup aşk besleyene
İmtiyazsız hak bekleyene
Azmi olup laf etmeyene
Tahir olup pak eyeleyene
İkramında izzet ver ilahi.

Halim Taha Daş

Sonsuzda hiç

Ne yazayım bilmeden
El vermeden ilmeden
En aŝađı inmeden
Yazdığım gazel olur mu

Yaŝamadan, görmeden
Ölüp tekrar dönmeden
Semalarda dönmeden
Yazdığım güzel olurmu ?

O sese Nasıl kavuŝtu insan
Nasıl oldu hurufdan lisan
Ne zaman oldu bize ikan
Var mı dilimizde bir mizan

Dünyada dost kalan sade biz miyiz
Mülk yolunda iŝaret bırakan iz miyiz
Edep ve terbiye için dövülen diz miyiz
Ziya yakın mı yoksa sonsuzda hiç miyiz

Gafletten yıkılmadı mı devlet-i aliyy
Küffardan sığınmadı mı Mevla'ya ali
Olacak mıyız mülk-i islama hami
Ne fakir olur gani, ne sağır olur sami.

Halim Taha Daş

Şairin kalemi

Şairin kalemi dünden kırılmış
Edebi hayası hepten bozulmuş
Ruhi alemde anla yazılmış
Hak ondan on arşın uzakta

Halimiz vaktimiz birden bozuldu
Aradığı sade biraz huzurdu
Aklı kısa dili itten uzundu
Aşk ondan on arşın uzakta

Geçen yılları saydım ki yirmi
Sözleri acısından mı böyle sivri
İtti eliyle haktan gelen ilmi
Ser ondan on arşın uzakta

şehrin ortasında zümrütten sandık
Bütün millet ona hayran olup kaldı
Kuş oldu ellerimde haya gibi kaçtı
Memat ona nefesi kadar yakında.

Halim Taha Daş

Tapma Mala

Korkunç bir aritmetik düzen
Yok seni sen kadar üzen
yolun bumu gaflette yüzen
Tartıp, ölçüp, heceleri süzen

Göz kamaştırıcı mahşer günü
Sen yarını düşün boş ver dünü
Peşinde koştuğun malı mülkü ünü
Bırak ardında hatırla kün'ü

Her bastığın topraktaki Can
Sor ona, var mı bedeninde kan
Ne yâr'ı kalmış ne ardında han
Bırak ardında sen güne yan

Halim Taha Daş

Ummana Selam

Gezip görüp öğrenmekmiş şimdi adet,
Dön dünyayı gör bak neymiş sefalet,
Bir nefeste bitirir havayı, gören esaret,
Sırt dönmek mi yoksa el vermek mi asalet.

Yerde sevda, gökte dam Asuman,
Kavuşma Şevkini gönülden Sunan,
Pir yolunun çıkışı Muhammed sultan,
El açmış kehkeşanda bekliyor umman.

Halim Taha Daş

Vay vay

yâr eyle ihtiyar canan bağını
ref et başımdan dünya malını
anlayan olursa anlat hâlîmi
gel diye diye yandım vay vay

anla yazdı mevla levh-i kalemde
gelmedi sıramız nur-i sanemde
sakî olsa bu can mey-i hanende
dön diye diye kandım vay vay

anlasam ne olur sırlı kelamı
yâr söyleyince hakka selamı
unuttu artık atî haram helali
sen diye diye söndüm vay vay

Halim Taha Daş

Veyl

Yan gönül yan sen olmayan dünyaya
Sen olmadığı için veyl olsun dünyaya

Uyan gönül uyan ben görmeden sen gör
Aşk perdesini aralayıp Can verenin gör

Kalk gönül kalk hak olan İmana bak
İslam sancağının harına harmanına bak

Yak gönül yak kan olmadan tutuşan Can
Kor gibi yanıp kül olamayan Can

Dayan gönül dayan haç olmadan Nihan
Dön semalarda varacağın yer cinan

Halim Taha Daş

Yara var

Gece karanlığından sökölürken güneşle
Gün korkusundan bürünürken karanlığa
Sen aldığın ruhu büründür de bir şekile
Can kavuşsun bütünöyle aydınlığa

Ah çektiğin her nefesin ciğerimi yaralar
Herkeseye yokta bu nefsim bir sana var
Tut elimden beni kaldır ki yerden
Kaçayım senden çünkü daha yâra var

Halim Taha Daş

Yol yürümek

İstemek yetmez yapmak gerekli,
Ahkamlı olmaz, icraat gerekli,
Verilen fermana itaat gerekli,
Yol yürümek ancak böyle olur.

Gözün kör ama görür olsun ,
Kulağın sağır ama duyar olsun,
Üstündeki yük dersin olsun,
Yol yürümek ancak böyle olur,

Hak ile uzan arş-ı semaya
Rıza ile gir gönül elaya,
Duy feramanı uy selaya,
Yol yürümek ancak böyle olur.

Aşk ile sırra erenler,
Bu Yola gönül verenler,
Sınavdan galip gelenler,
Yol yürümek ancak böyle olur.

Halim Taha Daş

Yoldan mı çıktım ?

Bin ilim dilendimde biri gelmedi
Rabbani hurufu bize sermedi
Binbir alemde dize gelmedi
Ruhumudan çıkan bir ateş mi var

İki kere iki 5 dediniz
Banada sırdan düğüm attınız
Kaç yıl geçti yarım kaldınız
Hakkımdan gelen bir mürşid mi var

Yer oynadı da yerinden ben kaldım
Sizide kendime bir kaftan yaptım
Her aldığım yaraya bir mih bastım
Aklımda çıkan bir mukadder mi var

Halim Taha Daş

Yusufum

Yusuf bahşedildi yakuba
Çok sevdi onu
Kıskandı güzelliğini ukba
Gözetti kul onu

Secde etti ona yıldız
Ay ve güneş
Kaldı kuyuda yalnız
Cibril oldu ona eş

Getirdiler yakub'a kanlı gömleği
Günler ona dar oldu
Unuttu yakubun gözü görmeği
Sırdaşı rabbi oldu

Ey gaib olmayan şahit!
Ey uzak olmayan karip!
Ey malup olmayan galip!
Haykırışı bile oldu ona talip.

Çekti su sandığı kovayı
Çıktı gün yüzüne
Kaç melek bekledi bilmem kaç sayı
O güzel yüzüne

Getirdiler mısır
ellerinde kelepçe
Hayayı gördü Mısır
lisan-ı halle edepçe

Halim Taha Daş